

Dan se naginje kraju...

(bl. Marija Propetoga)

»Dan se naginje kraju, mrak se hvata zemlje, a ja dolazim k tebi, premili Isuse, da ti se poklonim i da ti prikažem srce svoje. Blagoslovljen bio u tom Presvetom Sakramentu, gdje dan i noć boraviš iz ljubavi prema nama, da nas jačaš i da se s nama u svetoj pričesti sjediniš. Ja ti se živom vjerom klanjam, hvalim i blagoslivljam tvoje presveto ime i tvoje preslatko srce, da ti nadoknadim za sve uvrede i obeščašćenja kojima te vrijeđaju nezahvalni ljudi.

O Isuse, ponizno klečeći pred tobom molim te da oprostiš meni i svim ljudima grijeha i nezahvalnosti. Smiluj se, Gospodine, smiluj se, radi svetoga imena svojega. Premilostivi Isuse, rasvijetli bijedne i zaslijepljene ljude da u tebe vjeruju, tebe ljube i tebe hvale, da prestanu vrijeđati tvoje presveto ime i tvoje preslatko srce.

O premilostivi Isuse, što da ti dadem za zadovoljštinu kad u sebi vidim samo bijedu i grijeh. Nad grijesima i bijedom svojom tugujem, pa ti prikazujem bol svoje raskajane duše, svoje srce, svoj život. Prikazujem ti današnje moje patnje, moj rad. Sve, Isuse, primi za zadovoljštinu uz čast koju ti prikazuju anđeli na nebu, uz krv mučenika, ljubav nevinih i pokornika, uz žrtve misionara i tvojih službenika. O Isuse, sve primi kao naknadu svome presvetom srcu.

Sad dopusti mi Gospodine, Spasitelju moj, ljubljene duše moje, da pristupim bliže tvom presvetom srcu, da čuješ vapaj bijedne duše moje. O presveto Srce Isusovo, goruća peći božanske ljubavi, hrame Božji, sveti. O zanosu duše moje, za tobom čeznem i umirem. Isuse, Isuse uzmi me u svoje presveto srce – ja sam sva tvoja. Sjedini moje bijedno srce sa svojim preslatkim srcem, rani ga ljubavlju svojom. Kako se je tvoje preslatko srce radi mene skončalo na križu, tako daj da i ja umrem sebi i svijetu, a samo tebi živim – dok me ne uzmeš k sebi. Ti, živote moje duše živiš za mene u tom Presvetom Sakramentu – zato hoću da i ja samo za tebe živim.

Tu u Presvetom Sakramentu živiš poput uznika, vezan okovima ljubavi, pod prilikom hostije, pod kojom kriješ svoje božanstvo i čovječstvo i milo nas gledaš. Tvoje oči vide dobro da li te ljubim i kolikom te vjernošću tražim. Ti vidiš u dubinu srca moga, ti vidiš sva njegova nagnuća. O vječna Mudrosti, glasno vapi tvoja šutnja i tvoj mir na uho duše moje, da zatajam sebe. Ti, o sakriveno božanstvo, vršiš ovdje, bez ijedne riječi, najdublju poniznost, neoborivu strpljivost, najvjerniju poslušnost, najljubazniju milosrdnost i najžarču ljubav koja oživljuje živote.

O ljubavi sveta, daj da u sjedinjenju s tobom živim pravim životom. Učini srce moje po srcu svome. Daj mi jakost da svladam i ugušim svoja zla nagnuća. O krvi presveta, ojačaj me, o krvi presveta očisti me. O Isuse, po presvetoj krvi svojoj, radi sebe preobrazi me, da nađeš milje u srcu svoje zaručnice, da bude čista žrtva tvom veličanstvu i tvom presvetom srcu. A sada, Isuse moj, u tihom razmatranju pred tvojim nogama progovori mome srcu, prosvijetli mi razum da proniknem u otajstvo nedokučive ljubavi tvoje, ojačaj mi volju – nek' je ražeže plam ljubavi tvoje, a srce mi uzmi i u tom plamu združi sa srcem svojim. Amen.«